

.....
 Politikerne formulerer ambitiøse mål for uddannelsessektoren, men udsætter samtidig uddannelserne for besparelser, der modarbejder opfyldelsen af målene. Ingen tager livtag med unges kønsopdelte uddannelsesvalg, som hindrer en optimal udnyttelse af ressourcerne i uddannelsessektoren. Ideologiske og pragmatiske hensyn står i vejen, skriver Inge Henningsen fra Danmarks Pædagogiske Universitetsskole, der her peger på muligheder for at bryde med kønsopdelingen.

At springe over hvor gærdet er højest

Af Inge Henningsen

Uddannelsessystemet er (for tiden) præget af, at den ene hånd ikke ved hvad den anden gør. Den danske regering har på den ene side formuleret nogle ambitiøse mål for uddannelsessektoren, f.eks. at 95 % af en årgang skal gennemføre en ungdomsuddannelse (Globaliseringsrådet 2006).

På den anden side er der i forbindelse med "Genopretningspakken" i efteråret 2010 vedtaget en lang række besparelser, der vil få flere til at falde fra i uddannelsessystemet, uden at de langsigtede mål derfor er blevet revideret.

Besparelser modvirker centrale målsætninger

Uddannelsesdeltagelse har både sociale og geografiske gradienter (UNI-C, Profilmodel, 2010). Skal 95 % gennemføre en ungdomsuddannelse, må det også gælde fagligt svage elever og elever fra uddannelsesfremmede miljøer. Det er ikke raketvidenskab, hvis man konstaterer, at det generelt kræver en større indsats og flere ressourcer, hvis også de svageste elever skal igennem en uddannelse.

Besparelser vil – i hvert fald hvis de ikke er tænkt nøje igennem – ramme de svageste elever hårdest med større frafald til følge. Større klasser i folkeskolen og på ungdomsuddannelserne giver mindre læretid pr. elev, hvad i

særlig grad går ud over de fagligt svage og de elever, der ikke kan få kompenserende støtte hjemmefra.

Målsætningen om de 95 % forudsætter også, at de unge fra udkantsområderne uddanner sig på linje med andre unge. Når egenbetalingen for transport til uddannelsesstedet stiger fra 324,30 kroner til 551 kroner om måneden, rammes de unge, der bor langt fra uddannelsesinstitutionerne, og det vil igen betyde, at færre får en ungdomsuddannelse.

Når man fjerner SU på ungdomsuddannelserne, vil der være elever, der må holde op med at læse. På samme måde forventes forhøjelsen af egenbetalingen for pensionister at medføre, at VUC'er i tyndt befolkede områder mister deres elevgrundlag, hvorved uddannelsesmulighederne i udkantsområderne forringes. Når optaget på produktionsskolerne halveres, vil en stor del af de afviste ikke blive samlet op andre steder, men falde helt ud af uddannelsessystemet. Flere eksempler på besparelser kunne nævnes, men fælles for dem alle er, at de modarbejder opfyldelsen af centrale målsætninger i uddannelsessystemet.

Udnyttede muligheder

Man kan hævde, at den økonomiske situation nødvendiggør de ovenfor omtalte besparelser. Der er imidlertid mange andre steder på uddannelsesområdet, hvor ideologiske og pragmatiske hensyn får lov til at modarbejde de uddannelsespolitiske målsætninger, uden at det er økonomisk betinget.

Hvor det ser ud til, at man vælger at springe over, hvor gæddet er højest i stedet for at udnytte de muligheder, der faktisk findes. Det gælder f.eks. flere steder i forhold til piger og drenge og deres kønsopdelte valg af uddannelse og beskæftigelse, hvilket indebærer, at væsentlige samfundsmæssige ressourcer går til spilde.

Køn og uddannelsesvalg

At modvirke kønsopdelingen i uddannelsessystemet og på arbejdsmarkedet er højt prioriteret i det danske ligestillingsarbejde.

"Konkret vil vi efterlyse drengene, der for tiden ofte taber terræn i uddannelsessystemet, ligesom vi vil efterlyse piger til de mange job og studieretninger, der pt. tilsyneladende opfattes som "upigede". (...) Kønsopdelingen i uddannelsesvalget, og de konsekvenser det har for det kønsopdelte arbejdsmarked og kvinders og mænds løn, betyder, at ressourcer og talenter ikke bliver anvendt godt nok.(...) Regeringen vil arbejde med at nedbryde de strukturelle og kulturelle normer, der i dag hindrer, at drenge og piger bruger hele det varierede udbud af uddannelser. Samtidig skal der arbejdes målrettet med at sikre, at flere drenge gennemfører en ungdomsuddannelse og en videregående uddannelse." *Ligestillingsministerens perspektivplan 2010.*

At det danske uddannelsessystem er kønsopdelt er ikke nogen nyhed.

- Flere drenge end piger har grundskole som højeste fuldførte uddannelse.
- Flere piger end drenge fuldfører en gymnasial uddannelse
- Flere drenge end piger vælger erhvervsfaglige uddannelser
- Flere piger end drenge vælger en videregående uddannelse
- Mænd dominerer ingeniørfagene, fag inden for byggeri og produktion samt fag inden for naturvidenskab, matematik og IT.
- Kvinder dominerer uddannelser inden for humaniora, pædagogik samt social og sundhed.
- Flere kvinder end mænd forventes at få en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Table 1: Endelig erhvervskompetence 2009 opdelt på køn. Uddannelsesprofiler 25 år efter 9. klasse. Procent.

	Kvinder	Mænd
Erhvervsfaglig uddannelse	25,4	31,9
Videregående uddannelse	57,0	42,0
Ingen erhvervskompetence	17,6	26,1

Kilde UNI-C, Statistik og Analyse, december 2010

Det er ønsket til og forestillinger om fremtidig beskæftigelse, der primært betinger uddannelsesvalg, herunder også kønsopdelte uddannelsesvalg. Drengene og piger vil noget forskelligt med deres liv, og deres forskellige livsstrategier anviser dem forskellige spor i skolen og i det videre uddannelsessystem (Zeuner & Linde, 1997; ROSE, 2004).

De unges uddannelses- og erhvervsvalg svarer i høj grad til deres forestillinger om det gode liv, selv om disse forestillinger ikke svarer til de herskende prioriteringer i uddannelsessystemet. Men de fleste unge foretager velinformerede og reflekterede valg af uddannelse og beskæftigelse under hensyntagen til de begrænsninger, de møder. Skal de unge foretage uddannelsesvalg, der bryder med kønsopdelingen, kræver det kulturelle og strukturelle ændringer, ellers giver disse brud ikke mening for de unge.

Køn og arbejdsmarked

Danmark er karakteriseret ved, at der er en høj kvindeandel på arbejdsmarkedet, samtidig med at der er en stærk kønssegregering ("det kønsopdelte arbejdsmarked"). Der er alene i de sidste 10 år sket betydelige strukturelle forandringer på arbejdsmarkedet. Der har været en nedgang i beskæftigelsen på mere end 60.000 personer i de brancher, hvor mændene udgør størstedelen af de beskæftigede – landbrug, fiskeri, fremstillingsvirksomhed.

På den anden side har der været fremgang i kvindedominerede brancher som uddannelse og pleje- og omsorgssektoren. Det er altså

kvindefagene, der har været beskæftigelsesfag, men der har også været en betydelig vækst i visse kønsblandede brancher, f.eks. den finansielle sektor. Der er imidlertid ikke sket nævneværdige ændringer i kvindeandelen i brancherne, den horisontale kønsfordeling har været relativt konstant.

Til gengæld ser det ud til, at den vertikale kønsfordeling er under forandring: kvindeandelen af topledere og lønmodtagere på høj- og mellemniveau vokser i hovedparten af brancherne, mens mændenes andel på grundniveau vokser. Der er altså stadig adskillelse – men større lighed (Emerek 2010).

Uddannelsesvalgene spejler arbejdsmarkedet

Da langt størstedelen af de danske uddannelser er professionsuddannelser, er uddannelsesvalg i høj grad bestemt af de unges planer om fremtidigt arbejde. Når man på arbejdsmarkedet kan konstatere, at erhverv med høj kvindeandel har haft en positiv udvikling, mens mandefagene antalsmæssigt er gået tilbage, så afspejler uddannelsessystemet denne udvikling. Det er områder med mange kvinder, der går frem, og områder med mange mænd, der går tilbage. Det kønsopdelte arbejdsmarked og det kønsopdelte uddannelsesvalg spejler hinanden.

Men når det nu er en målsætning både for undervisningsministeriet og ligestillingsministeren at opløse kønsopdelingen, kan man undre sig over, at de tiltag, der gøres, i mange tilfælde er med til at fastholde eller forværre problemerne i stedet for at løse dem. Jeg skal i det følgende give nogle eksempler.

Tabel 2. Praktikpladssituationen november 2010

	Dreng	Piger
Igangværende aftaler	38.539	18.910
Praktikpladssøgende	4.840	2.469

Kilde: Undervisningsministeriets databank Praktikpladsstatistik november 2010.

Erhvervsfaglige uddannelser. Frafald og mangel på praktikpladser

Mænd vælger i højere grad end kvinder erhvervsfaglige uddannelser (tabel 1), og netop disse uddannelser har store ophørsprocenter, fordi eleverne ikke har garanti for, at de kan få lov til at fuldføre de uddannelser, som de er begyndt på. Det kræver nemlig, at de skaffer sig en praktikplads, og dem er der ikke nok af.

Hvis ikke de kan skaffe en praktikplads, er der mulighed for skolepraktik, men ikke nødvendigvis inden for det fag, de har valgt. Hvis man f.eks. er gået i gang med en uddannelse som receptionist, kan man henvises til at afslutte som detailslagter. Det er klart, at det skaber frafald. Aktuelt mangler i Danmark (ultimo 2010) godt 7000 praktikpladser (tabel 2).

Der er dobbelt så mange unge mænd som kvinder, der søger praktikplads. Der er også dobbelt så mange unge mænd, der har en uddannelsesplads, så forholdsmæssigt har mændene det ikke sværere end kvinderne. Der er bare mange flere af dem på erhvervsuddannelserne, og det forklarer en hel del af drengenes manglende uddannelse.

Der er simpelthen strukturer i uddannelsessystemet, som forhindrer dem i at få en uddannelse. Undervisningsministeren kan naturligvis ikke stampe praktikpladser op af jorden, men det er ministerens ansvar, at undervisningen er tilrettelagt på en sådan måde, at de unge kan færdiggøre deres uddannelse, og her har systemet med individuelle praktikpladskontrakter spillet fallit.

Set fra en ligestillingsvinkel medfører det også, at unge med udenlandsk herkomst har særlig svært ved at få færdiggjort de-

res uddannelse, da det tydeligt fremgår af statistikkerne, at de bliver forbigået, når der skal tegnes kontrakter. For elever af dansk herkomst er der 1 praktikpladssøgende for hver 9 elever med en uddannelseskontrakt. For elever af udenlandsk herkomst er der 1 praktikpladssøgende hver gang, der er 3, som har en uddannelseskontrakt, og forholdet er endnu grellere for de unge mænd. Dette er del af årsagen til, at netop denne gruppe klarer sig dårligt i uddannelsessystemet. Henningsen (2007) har ydermere vist, at systemet med individuelle praktikaftaler også rammer de utraditionelle fagvalg på den måde, at piger i mandefag og drenge i kvindefag har særlig svært ved at skaffe praktikpladser, hvorved praktikpladssystemet også er med til at cementere det kønsopdelte arbejdsmarked. En anderledes og bedre tilrettelæggelse af de erhvervsfaglige uddannelser ville betyde mindre frafald, flere mænd med uddannelse og et mindre kønssegreget arbejdsmarked.

Man skulle derfor tro, at det måtte være en førsteprioritet både for undervisnings- og for ligestillingsministeren. I stedet ignorerer man fuldstændigt de strukturelle barrierer, som tilrettelæggelsen af de danske erhvervsuddannelser betyder – særligt for drengenes mulighed for at gennemføre en ungdomsuddannelse.

Dimensioneringerne i uddannelsessystemet fremmer kønssegregeringen på arbejdsmarkedet

I 2010 var der 15.185 totalafviste ved optaget til de videregående uddannelser. Heraf var 6.507 mænd. Samtidig var der alene på universiteterne 3089 ledige pladser. Hverken ansøgerne eller de afviste fordeler sig jævnt over fagene. Adgan-

Table 3. Kønsfordeling blandt naturvidenskabelige kandidater. Danmark 2009.

Naturvidenskabelige fag	Kvindeandel	Antal
Kemi	63%	136
Biologi	60%	354
Matematiske fag	50%	107
Geologi, geografi	46%	129
Datalogi-it	26%	425
Fysik, astronomi, nanofysik	18%	132
I alt	42%	1397

Kilde Danmarks Statistik. Statistikbanken. U38

gen til de traditionelle kvindeuddannelser har altid været begrænset, og kvindeuddannelserne har som følge deraf altid haft høje adgangskrav og mange afviste (se f.eks. Henningsen & Sjørup, 1997).

Omvendt har naturvidenskab og teknologi, de typiske mandeuddannelser, i mange år har år haft ledig uddannelseskapaцитet (ved optaget i 2010 lå to tredjedele af de ledige pladser på disse to områder) og lave adgangskvotienter. Det har således i mange år været let at få en uddannelsesplads for mænd, der valgte traditionelt.

De 6.500 afviste mænd skal derfor primært findes blandt de mænd, der har valgt kvindefag eller kønsneutrale fag. De afviste mænd er altså dem, der ønsker at bryde kønsgrænserne. Så samtidig med, at det er den officielle ligestillingsstrategi at prøve at opløse det kønsopdelte arbejdsmarked, så dimensioneres uddannelserne således, at der reelt sker en cementering af kønsopdelingen, fordi de traditionelt vælgende mænd favoriseres.

Piger i naturvidenskabelige fag

Kan pigerne så ikke bare overtage de studiepladser, som mændene ikke gider at have? At få flere piger ind i de naturvidenskabelige og tekniske fag har været en undervisnings- og ligestillingspolitisk målsætning i de sidste 25 år (se f.eks. Naturkampen nr. 44). Og et af målene i undervisningsministeriets Perspektiv- og handlingsplan 2009 er stadig, at *"Flere piger skal blive intere-*

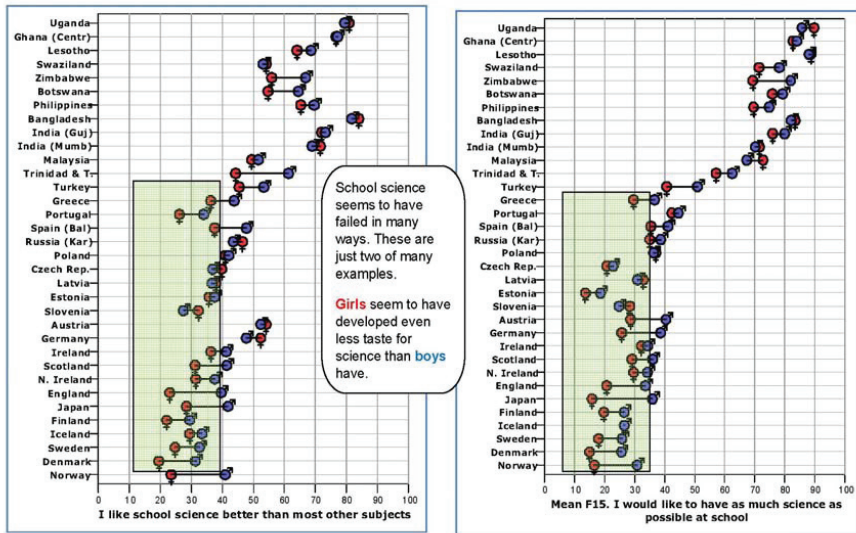
serede i naturvidenskabelige fag (biologi, fysik, kemi, matematik og naturgeografi) i de gymnasiale uddannelser."

Man kan selvfølgelig altid ønske sig endnu flere piger, men realiteten er, at der i det almene gymnasium i dag er flere piger end drenge, der tager naturvidenskabelige fag. Der er f.eks. lige mange drenge og piger, der har Matematik A sammen med fysik og kemi på mindst B-niveau (Bech & Behrens, 2010) og flere piger end drenge har biologi på A-niveau. Der er selvfølgelig også alt i alt flere piger end drenge i det almene gymnasium, men i denne sammenhæng må det være de absolutte antal, der tæller.

Går man videre i op i uddannelsessystemet og ser på de naturvidenskabelige kandidatuddannelser, så er det heller ikke sådan, at mændene dominerer alle steder (Tabel 3). Der er et flertal af kvinder blandt kandidaterne på de kemiske og biologiske fag. Der er lige mange kvinder og mænd på de matematiske fag og næste lige mange på geo-fagene. Det er kun på fysik og datalogi, at mændene virkelig er i overtal. Det er således ikke rigtigt, at pigerne ikke interesserer sig for de naturvidenskabelige fag. Men de interesserer sig ikke for de samme fag som drengene.

Det er altså en myte, at kvinderne svigter de naturvidenskabelige fag. Eller måske skal man hellere sige, at det er en myte, at det kun er kvinder, der svigter de naturvidenskabelige fag. Realiteten er nemlig, at det både er mænd og kvinder, der fravælger naturvidenskab,

EXPERIENCES WITH SCHOOL SCIENCE (AFTER 9 YEARS...): A GLOOMY PICTURE?

Svein Sjøberg and Camilla Schreiner: ROSE background paper Page 9

ROSE, The Relevance of Science Education, er et international komparativt project hvis formal er undersøge, hvilke affective faktorer der er vigtige for læring af naturvidenskab og teknologi.

hvad de mange tomme studiepladser da også vidner om. At det ikke kun er et dansk fænomen, kan man overbevise sig om ved at se på ROSE-undersøgelsen, hvorfra ovenstående figurer er hentet.

Figuren viser, at den manglende interesse for naturvidenskab er fremherskende alle steder i den vestlige verden, mens naturvidenskab har en helt anden status i udviklingslandene. Og selv om drengene generelt er lidt mere interesserede end pigerne, så følger drenges og pigers interesser helt det samme mønster. En strategi, der skal få piger ind i de naturvidenskabelige fag, handler derfor dybest set om at få piger ind i fag, som drengene heller ikke længere interesserer sig for.

Hvad med fremtidens arbejdskraftsbehov?

Det er imidlertid svært at diskutere mænds og kvinders valg af uddannelse helt uden at inddrage overvejelser om det fremtidige arbejdskraftbehov i Danmark. Ønsket om at kanalisere pigerne over i de teknisk/naturvidenskabelige fag hænger sammen med det faktum, at den nuværende uddannelses- og forskningspolitik sætter meget stærkt på netop disse områder. En dyberegående diskussion af fremtidens arbejdskraftbehov falder uden for denne fremstillingsrammer.

Der er imidlertid meget, der peger på (se f.eks. Bjørnholm 2010), at forestillinger om, at højteknologisk vækst alene skabes gennem at mestre specifikke teknologier, er forældet. Det drejer sig om få skabt vidensmiljøer, der kan udvikle og håndtere viden inden for mange områder. Den danske (nationale) produktion har

styrke i den kulturelle tilpasning af produkterne, og i en mere og mere kompleks verden vil det at kunne skabe meningsfulde sammenhænge blive en mangelvare.

En styrkelse af innovationspolitikken kræver, at de tilgange, som hidtil har domineret innovationsdebatten, suppleres med kundskaber fra andre fagområder og analysetraditioner. Det giver nye perspektiver i uddannelsespolitikken, fordi disse nye behov i langt i højere grad passer med uddannelsesønskerne hos både piger og drenge.

Mænd ind i lavtlønsfag

I ligestillingsarbejdet har der længe været fokus på at få mænd i de pædagogiske fag og i pleje/omsorgsfagene:

"I forbindelse med det danske formandskab for Nordisk Ministerråd i 2010 vil ligestillingsministeren stille skarpt på "Finanskrisen og det kønsopdelte arbejdsmarked" og især på gruppen af ufaglærte mænd, der mister deres job under finanskrisen. Målet er at samle gode eksempler på, hvordan man i de nordiske lande på forskellige måder har forsøgt at nedbryde det kønsopdelte arbejdsmarked og kanalisere nogle af de arbejdsløse mænd over i omsorgsfagene." *Ligestillingsministerens perspektivplan 2010.*

Pleje/omsorgsområdet er et stærkt kvindedomineret område, og de ansatte på området har i flere omgange tilkendegivet, at de finder lønnen urimeligt lav. En strategi, der skal få mænd ind i pleje- og omsorgsfagene, bliver samtidig en strategi for at få mænd ind i lavtlønsfagene. At gå ind i pleje/omsorgssektoren er for mænd et brud med de kulturelle selvfølgheder. Hvis de samtidig skal acceptere en lavere løn, end de ville have fået i et tilsvarende "mandefag", er det svært at se tilskyndelsen til at gøre det.

I ligestillingsministerens scenarie skal den af finanskrisen afledte arbejdsløshed være det middel, der tvinger mænd ind i de lavtlønnede kvindejob. Er det et realistisk? Og hvad betyder det, at man planlægger, at de svage på arbejdsmarkedet samtidig skal være mønstrebrydere?

At mænd i større tal går ind i de kvindedominerede lavtlønsfag, uden at der først sker noget med lønnen, er ikke et realistisk scenarie. Det bliver snarere kvinderne, der forlader fagene. Hør på 17-årige Max, der udtaler sig om uddannelse og om lavtlønsfag:

"Jeg synes ikke det er vigtigt [med uddannelse]. Min far han tjener 30.000 om måneden og han har ingen uddannelse. [...] Man kan også tage ud og sejle, eller tage ud på en boreplatform og tjene masser af penge uden en uddannelse. Hvis du skal ud og sejle skal du bare lige have et par kurser. *Min mor hun er uddannet som social og sundhedshjælper og hun tjener ikke en skid.*" (Max 17år) *Lykke Nielsen 2010 (min udhævnning)*

Og Max har jo fuldstændig ret. Flere undersøgelser har vist, at uddannelse ikke altid betaler sig – i hvert fald ikke i kvindefag. Når man har korrigeret for relevante baggrundsfaktorer, så tjener uddannede pædagoger mindre end folk, der alene har en studentereksamen (Lundby Hansen, 2009), og sosu- og plejehjemsassistenter og sosu-hjælpere har alle lavere forventet livsindkomst end ufaglærte (Ugebrevet A4 nr. 40).

Howdan bryde kønsopdelingen?

At skabe betingelser for, at de unge bryder med de kønsopdelte uddannelsesvalg, handler ikke alene om uddannelsespolitiske dispositioner, selvom de naturligvis er væsentlige. Også de politiske prioriteringer i forhold til erhvervslivet og den offentlige sektor og dermed fordelingspolitikken i videre forstand må ændres. Spørgsmå-

let er, om der er politisk vilje til sådanne ændringer.

Inge Henningsen er seniorforsker tilknyttet forskningsprojektet eXbus ved Danmarks Pædagogiske Universitetsskole, Aarhus Universitet. eXbus beskæftiger sig med mobning i skolen.

Referencer

Bech, Hanne & Behrens, Katja (2010) *Studenternes fagvalg 2005-2009* UNI-C Statistik og Analyse http://uvm.dk/~media/Files/Stat/Gym/PDF10/210505_Fagvalg_2005-2009.ashx 13.12.10.

Bjørnholm, Thomas (2010) *Vi må satse på at koble 'blød' og 'hård' forskning*, Politiken 17.12.2010

Christensen, Katrine Birkedal (2010) *Håndværkere er de mest flittige danskere*, Ugebrevet A4, 2010/40.

Danmarks Statistik. Statistikbanken: U38 Hentet 14.12.2010 fra <http://www.statistikbanken.dk/statbank5a/default.asp?w=1680>.

Emerek, Ruth (2010) *Udviklingen af det kønsopdelte arbejdsmarked i Danmark – og hvad det betyder for mænds og kvinders beskæftigelse* Høring i Folketingets politisk økonomiske udvalg, 28.09.2010. Hentet fra <http://www.ft.dk/samling/20091/almde/P%C3%98U/bilag/154/index.htm#dok>

Globaliseringsrådet (2006) *Regeringens globaliseringsstrategi "Fremgang, fornyelse og tryghed" (2006), Strategi for Danmark i den globale økonomi – de vigtigste initiativer*, Globaliseringsrådet, København.

Henningsen, Inge og Sjørup, Karen (1997) "Køn, kvalifikationer og rekruttering i videregående uddannelser" i *Brydninger - perspektiver på det*

kønsopdelte arbejdsmarked, 28-41. Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Henningsen, Inge (2007) *De kønsopdelte uddannelser – og det kønsopdelte arbejdsmarked*, LO-dokumentation 1/2007:57-109, LO, København

Lundby Hansen, Mads (2009) *140 lange uddannelser tjener sig ind før efterlønsalderen*, Cepos 2009.

Lykke Nielsen, Mette (2010) *Når fremtiden tegner sig i et kønsperspektiv*, Høring i Folketingets politisk økonomiske udvalg, 28.09.2010. Hentet fra <http://www.ft.dk/samling/20091/almde/P%C3%98U/bilag/154/index.htm#dok>

Naturkampen (1987). *Naturkampen* nr. 44, København.

Schreiner, Camilla & Sjøberg, Svein (2004). *Sowing the seeds of ROSE. Background, Rationale, Questionnaire Development and Data Collection for ROSE (The Relevance of Science Education) - a comparative study of students' views of science and science education* (pdf) (Acta Didactica 4/2004). Oslo: Dept. of Teacher Education and School Development, University of Oslo.

Undervisningsministeriets Databank (2010) *Praktikpladsstatistik*. Hentet 14.12.2010 fra <http://statweb.uni-c.dk/databanken/uvmDataWeb/ShowReport.aspx?report=PRK-noegletal>

UNI-C, Statistik og Analyse (2010) *Profilfigurer*. Hentet 14.12.10 fra <http://uvm.dk/service/Statistik/Tvaergaaende/Andel%20der%20faar%20uddannelse/Profilfigurer.aspx>.

Zeuner, Lilli & Linde, Peter Christian (1997) *Livsstrategier og uddannelsesvalg. En kultursociologisk undersøgelse blandt elever i matematisk gymnasium og htx*. Socialforskningsinstituttet 1997.